

Wrażliwości bakterii powodującej mastitis na właściwości przeciwbakteryjne miodu.

Użycie miodu jako opatrunku ran jest znane zarówno w tradycyjnej jak i nowoczesnej medycynie. Istnieje wiele dowodów na jego efektywność w zwalczaniu infekcji bakteryjnych w przypadkach wrzodów i ropnia.

Sugeruje to, że miód mógłby być [odpowiedni do leczenia mastitis](#) (ostry stan zapalny gruczołu mlekowego). Aby potwierdzić to przypuszczenie, przeprowadzono badanie testujące wrażliwość gatunków bakterii wywołujących często mastitis u krów mlecznych na antybakteryjne działanie miodu. Wyniki badań potwierdziły [dużą skuteczność Miodów Manuka nawet o niskim stężeniu](#) na próbkach agar (neutralny podkład do pożywek, na których hoduje się bakterie w laboratoriach mikrobiologicznych).

Rozwój wszystkich siedmiu testowanych gatunków bakterii został zupełnie zahamowany przez typowy miód o stężeniu 10% (v/v). Taki miód zawdzięcza właściwości antybakteryjne zawartości nadtlenku wodoru. Tylko dwa gatunki bakterii zostały powstrzymane przez miód 5%. Natomiast [rozwój aż sześciu gatunków bakterii został zupełnie zahamowany przez Miód Manuka o stężeniu 5% \(v/v\)](#). Istotny jest fakt, że Miód Manuka zawdzięcza swoje właściwości antybakteryjne składnikowi innemu niż nadtlenek wodoru. Tylko jeden gatunek bakterii został zahamowany przez sztuczny miód 10% (v/v) (zawartość cukrów i kwasu glukonowego jak w miodzie).

Ponieważ miód jest [bezpieczny dla tkanek i nie zostawia niepożądanych pozostałości w mleku](#), warto docenić jego działanie lecznicze w klinicznych przypadkach mastitis.

Allen KL, Molan PC,

New Zealand Journal of Agricultural Research 1997 grudzień; 40(4):537-540.